

kilde for strandene; og nærværende ministerium agter derfor i den givne anledning at tage initiativ til, at der kan blive tilvejebragt tilfredsstillende regler med henblik på i videst muligt omfang at få forhindret udkastning fra skibstypen i de danske farvande.

Med hensyn til andet affald gælder principielt efter lovforslagets § 63, at der ikke på fremmed ejendom uden ejerens tilladelse må henkastes eller anbringes affald el. lign. Overtrædelse heraf straffes i henhold til § 66 med bøde.

Med hensyn til sådant affald, som ulovligt måtte blive efterladt af besøgende, er man indstillet på at søge disse spørgsmål løst, når man kan gøre problemernes omfang op, hvilket ikke er muligt i dag.

Man vil, såfremt problemerne viser sig at have en størrelsesorden, der gør en generel ordning nødvendig, foreslå disse rensningsopgaver løst på lokalt plan, formentlig som en amtskommunal opgave.

Med hensyn til egentlige skader gælder, at det ikke ser ud til, at der under den hidtidige adgangsret for almenheden har været forvoldt sådanne, og man finder derfor ikke anledning til, at der tages særlige forholdsregler på dette tidspunkt til en imødegåelse.

Spørgsmål 49:

Er det i alle tilfælde nødvendigt, at strandbredder langs diger falder ind under undtagelsesbestemmelsen i forslaget § 54, stk. 3?

Ad spørgsmål 49:

Bestemmelsen i forslaget § 54, stk. 3, svarer til den gældende lovs § 23, stk. 9 og 10, idet der dog som følge af kommunalreformen er foretaget ændringer som omtalt i bemærkningerne til lovforslaget i reglerne om fordelingen af de udgifter, der opstår i forbindelse med almenhedens adgang til digerne, mellem statskassen og kommunerne.

Spørgsmålet om almenhedens adgang til digerne må ses på baggrund af, at der vil kunne forekomme et betydeligt slid på digerne, hvor det badende publikum er koncentreret. Det primære hensyn til digernes opretholdelse og sikring forudsætter kontrol og opsyn med almenhedens adgang, samt at

de nødvendige reparations- og udbedringsarbejder til stadighed foretages. Udgifterne herved er refunderet de digelav, med hvilke i medfør af den gældende lovs regler der er opnået overenskomst om almenhedens adgang. For statskassens vedkommende har udgifterne igennem en årrække kunnet holdes inden for rammerne af en årlig finanslovbevilling på 40.000 kr.

Staten har ydet refusion af udgifter til kontrol og udbedring til Det falsterske Digelav, Det lollandske Digelav, De nordfynske Digelav og Hartsø Digelav ved Kegnæs på Als. Disse digelav repræsenterer betydelige strandstrækninger egnede til badning. Ved Falsters østkyst og Lollands sydkyst er således en strækning på i alt 54 km tilgængelig for offentligheden til ophold og badning.

Hensynet til digernes sikkerhed forbyder, at digestrækninger åbnes for almenhedens adgang uden kontrol og opsyn. Den generelle undtagelsesbestemmelse for strandbredder langs diger bør derfor opretholdes, således at man i det enkelte tilfælde ved overenskomst fastsætter vedtægter for almenhedens adgang og derved i overensstemmelse med loven giver mulighed for digelavet til at få refunderet de hermed forbundne udgifter fra det offentlige. Der er således i lovforslaget grundlag for at inddrage andre end de ovennævnte digelav under tilsvarende ordninger.

Spørgsmål 50:

Var det ikke rimeligt, at det var politiet, der afgjorde spørgsmålene efter forslaget § 54, stk. 6?

Ad spørgsmål 50:

Politiets inddragelse i overvejelserne vil formentlig kun kunne være praktisk i forbindelse med forbud mod eller regulering af motorkørsel på stranden.

Politiet kan med hjemmel i færdselslovens § 57, stk. 3, med samtykke af vedkommende kommune eller myndighed helt eller delvis forbyde motorkørsel på stranden ud fra færdselsmæssige hensyn. I naturfredningskommissionens betænkning forudsættes det endvidere, at den fredningsnævnet i forslaget § 54, stk. 6, tillagte beføjelse til at afgøre alle spørgsmål om udøvelsen af retten til færdsel, ophold og bad-